

PARLEM DE CUINA

Parlem de cuina i cinema

Tots els qui seguiu aquesta secció ben segur que ja sabeu que una de les meves debilitats és el cinema, i si és gastronòmic encara més; doncs avui la secció setmanal de cuina la dedicarem al setè art.

La recepta en qüestió d'avui està extreta o basada en un dels plats que es veuen a la pel·lícula *Big Night* (La gran nit) 1996, dirigida i protagonitzada per l'actor Stanley Tucci, que podem veure a altres films com: "La Terminal" o "Camino a la Perdición" (ambdues junt a Tom Hanks) o *Mallorca's Song*, on interpreta el paper d'un pianista afinat a Dejà. De la pel·lícula ja he parlat en altres ocasions, però en faré un petit resum per entrar en matèria. El film narra les aventures de dos germans italians, propietaris d'un restaurant a Nova Jersey que no té massa èxit i estan plens de deutes. Per sortir-ne decideixen organitzar un vetllada amb un important músic de jazz. La nit del concert sembla tot a punt, però el músic no es presenta.

La totalitat pel·lícula és molt divertida, però si he de destacar algun bocí d'ella, sens dubte hem decantat pels darrers 5 minuts, amb un pla seqüència amb càmera fixe sense quasi cap moviment.

Gràcies a la col·laboració de Silvia Sacasas avui podem degustar un dels plats que apareixen en aquesta pel·lícula, espero que us agradi.

Mongetes, peres i porc (llom i panxeta).**Ingredients per a 4 persones:**

8 tallades de llom,

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

La crisi explicada amb el sentit comú

Per una d'aquelles casualitats, farà una setmana llarga vaig poder veure en el programa "El club" de TV3 una entrevista que feien a D.Leopoldo Abadia. Aquesta persona, enginyer jubilat i emprant el sentit comú i una capacitat analítica no gaire complicada ha estat capaç d'explicar d'una manera intel·ligible -no amb el llenguatge dels "experts", la tan esmentada crisi.

Vaig estar escoltant el que explicava i realment tenia uns fonaments que en cap de les explicacions que han vingudes donades pels "experts", En Bush no era un d'ells, amb els seus llenguatges enigmàtics i únicament comprensible per ells, havia percebut.

El sr. Abadia era capaç d'explicar-ho de manera que un ciutadà normal ho pogués entendre.

Vaig visitar la seva pàgina web per ampliar informació, i aquesta havia rebut a prop d'un milió tres-cents mil visites i sens més s'havia convertit el Sr. Abadia en un fenomen mediàtic (programes de TV, radio, premsa escrita, etc).

Em vaig voler fonamentar amb les seves explicacions cercant les fonts més fiables i a partir d'aquí he intentat fer una breu síntesi.

Segons el Sr. Abadia, la crisi ve provocada per una decisió d'una majoria de Bancs nord-americans, els quals quan els preus dels doblers, fixats per la reserva federal, varen passar del 6% al 2% en dos anys i un estancament del mercat immobiliari; coincidint que en 10 anys el preu de les vivendes a USA s'havien multiplicat per dos; se n'adonaren que no estaven fent el negoci pertinent. Havien de trobar una solució. i de debò que la trobaren. Començaren a concedir préstecs molts arriscats pels que podrien cobrar més interessos i al mateix temps multiplicar el nombre d'operacions (com més operacions més beneficis).

Segons aquest senyor parla d'un tipus de clients que ell anomena "Ninjas" i els bancs (no income, no jobs): persones sense ingressos fixos, sense feina fixa i sense

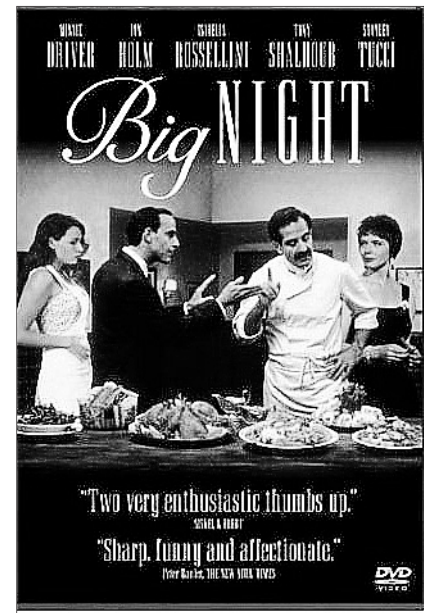
300 grams de panxeta,
300 grams de mongetes,
4 peres,
4 patates,
1 Cogombre, Sal,
oli, pebre bo negre,
farina,
aigua o brou.

Elaboració:

Tallau les mongetes d'una llargària aproximada d'un dit. Tallau la panxeta d'igual mesura que les mongetes. Tallau la carn a rodanxes i salpebrau-la be.

Dins una cassola sofregiu la panxeta amb un poc d'oli i tot seguit afegiu-li les mongetes. Sofregiu uns minuts i llavors abocau aigua o brou fins a tapar tots els ingredients.

Després que la panxeta estigui tendre afegiu al cuinat

cuinat.

Opcionalment podeu afegir al cuinat pastanaga, fines herbes o vi negre, per exemple.

Amb una bona pel·lícula i un poc d'imaginació segur que podem recrear les situacions i menús d'aquells que passen per la pantalla. Bona setmana i ens trobam aquí mateix dintre de 7 dies. Enviar les vostres col·laboracions a: parlemdecuina@cuinant.cat o parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

les tallades de llom enfarinades i fregides i les peres tallades en dues meitats. També heu d'afegir-hi unes llesques de cogombre. Feis coure tot el cuinat uns 15 minuts més i rectificau de sal o líquid si fos el cas. Les patates les heu de coure per separat i afegir-les al final del

En poques paraules tots tenim la roba a l'estenedor i aquesta crisi s'ha estès com un pop a nivell mundial. Els bancs centrals injecten doblers als bancs més afectats, perquè ells puguin respondre dels dipòsits; a segons quins països la responsabilitat dels mateixos és d'una part (Estat Espanyol: 20.000€) i a altres s'ha estat regulant fins el 100 per cent, com a Dinamarca. Motiu: Que no hi hagi una sensació de pànic i tothom vagi a reclamar-los al banc, ja que igual no podrien respondre i això si que seria un desastre i un desgavell, que podria de debò arruïnar-los. **Conclusió, debut a la seva avarícia ens han donat per allà amb una canya rompuda i ara amb els doblers dels ciutadans (llegiu impostos) els governs intenten compondre el bunyol, malgrat les distintes borses no ho reflecteixin ja que la majoria estan tancant a la baixa.**

No sé si la pallissa explicativa ha estat molt gran, però al manco ens han donat unes raons amb uns fonaments lògics; així i tot dins el batibull únicament he mostrat la punta de l'iceberg. Els bons (amb alt risc i alta rendibilitat) que varen treure els Bancs i aconsellaren adquirir a segons quins clients n'és un altre. Tan sols a les Illes Balears és parla de 100 milions d'€, difícilment recuperables segons un informatiu d'IB3, vist fa una setmaneta.

De totes maneres, i sense bravejar de vident, crec que aquesta crisi ha estat provocada i que ja se sabia prou el que es feia i cap on s'encaminava: Més cotes de poder i de riquesa en menys mans, per a poder controlar millor l'economia.

Per un altre costat, veure'm que passa amb la crisi, després de les eleccions nord-americanes:

També hi veig una trama dels republicans, malgrat em sembli que els hi ha sortit el tir per la culata; us puc assegurar que m'ensum que res té que veure l'atzar.

Josep Bonnín

